

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd cererea depusă de reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț privind strămutarea pricinii la altă instanță de judecată egală în grad, în pricina civilă intentată la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Magic V.S.” împotriva Ministerului Sănătății cu privire la validarea popririi,

c o n s t a t ă:

La 30 septembrie 2014 lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Magic V.S.” (în continuare – SRL „Magic V.S.”), Întreprinderea Individuală „Ruslan Vasiliev” (în continuare – ÎI „Ruslan Vasiliev”) a depus cerere împotriva terțului poprit Ministerul Sănătății cu privire la validarea popririi prin încasare a datoriei în sumă de 287987,00 de lei și a dobînzii de întîrziere în sumă de 69314 lei.

Ulterior, lichidatorul SRL „Magic V.S.”, ÎI „Ruslan Vasiliev” a depus o cerere de concretizare a cuantumului pretențiilor din cererea de validare a popririi, prin care a solicitat încasarea de la terțul poprit Ministerul Sănătății a datoriei în sumă de 104889,50 de lei și a dobînzii de întîrziere în mărime de 62964 de lei. (vol.I f.d. 178)

La data de 18 mai 2015, reprezentantul terțului poprit, Ministerul Sănătății a Republicii Moldova, Andrei Șveț, a înaintat cerere privind strămutarea cauzei în altă instanță egală în grad, invocînd că are îndoieli privind obiectivitatea și nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, independența și imparțialitatea acestora fiind suspicioasă, deoarece Ministerului Sănătății nu i-a fost comunicată hotărîrea instanței de insolvență despre intentarea procesului de insolvență a debitorului SRL „Magic V.S.”, că în majoritatea cauzelor cu privire la validarea popririi, cererile au fost admise, precum și că instanța de insolvență a respins toate demersurile înaintate de reprezentantul terțului poprit cu privire la atragerea în proces a unor copîrîți. (vol. I f.d. 141-143)

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2015 s-a respins cererea cu privire la strămutarea pricinii în altă instanță de judecată de același grad depusă de către reprezentantul terțului poprit, Ministerul Sănătății, Andrei Șveț. (vol.I f.d. 158-160)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 s-a scos de pe rol cererea cu privire la validarea popririi înaintată de lichidatorul SRL „Magic V.S.”, în procedura falimentului, ÎI „Ruslan Vasiliev” împotriva terțului poprit

Ministerul Sănătății. (vol.I f.d. 213-215)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a anulat încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 de scoatere de pe rol a cererii cu privire la validarea popririi înaintată de lichidatorul SRL „Magic V.S.”, în procedura falimentului, ÎI „Ruslan Vasiliev” împotriva terțului poprit Ministerul Sănătății. (vol.I f.d. 227-230)

Prin încheierile Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015 s-au respins cererile terțului poprit Ministerul Sănătății cu privire la scoaterea de pe rol a cererii cu privire la validarea popririi înaintată de lichidatorul SRL „Magic V.S.”, în procedura falimentului, ÎI „Ruslan Vasiliev” împotriva terțului poprit Ministerul Sănătății. (vol.I f.d. 250-253, f.d. 254-257, f.d. 258-261).

La data de 14 iunie 2016 reprezentantul terțului poprit Ministerul Sănătății, Andrei Șveț a depus în instanța de apel cerere în temeiul art.43 alin.(2) lit. f) din Codul de procedură civilă prin care a solicitat strămutarea pricinii civile la o altă instanță egală în grad.

În motivarea cererii a invocat că, nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Chișinău este știrbită de calitatea participanților la proces și circumstanțelor pricinii.

Afirmă că, în ședința de judecată din data de 21 aprilie 2015, a înaintat mai multe cereri avînd drept obiect înștiințarea unor copîrîți despre posibilitatea coparticipării obligatorii, însă instanța le-a respins menționînd că acestea nu pot fi supuse recursului în mod separat, contrar prevederilor imperative ale art. 62 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Susține că, la data de 21 decembrie 2015 a înaintat 3 cereri de scoatere de pe rol a cererii cu privire la validarea popririi, pe care instanța le-a respins menționînd că acestea pot fi supuse recursului odată cu fondul cauzei, iar la 03 mai 2016, înaintînd cerere de amânare a ședinței de judecată pe motiv că intenționează să depună o acțiune reconvențională în temeiul art. 173 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța a refuzat amânarea ședinței de judecată fără careva temei plauzibil, fiindu-i lezat dreptul la apărare.

Menționează că, cererile de recuzare înaintate judecătorului Iulia Cimpoi au fost respinse de către magistrații Curții de Apel Chișinău fără citarea reprezentantului Ministerului Sănătății.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele expuse în cererea cu privire la strămutarea prezentei pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele motive.

În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța strămută pricina la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele pricinii sau de calitatea participanților la proces.

Conform art. 43 alin. (4) din Codul de procedură civilă, strămutarea pricinii în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere este irevocabilă și nu este susceptibilă de recurs.

Potrivit art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră

imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

Instanța de recurs pentru a se pronunța asupra temeiniciei cererii înaintate de reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț privind strămutarea pricinii civile la o altă instanță egală în grad consideră imperioasă analiza celor invocate în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În hotărârea *Kyprianou vs Cyprus* (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza *Piersack vs Belgium*, (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea *Grievés vs Marea Britanie*, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea *Castillo Algar vs Spain* și *Morel vs France*). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea *Ferrantelli and Santangelovs. Italy* și *Wettstein vs Switzerland*).

Colegiul remarcă faptul că, alegațiile invocate de către reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț precum că, instanța de insolvență a respins cererea de înștiințare despre posibilitatea intervenirii în proces a coparticipanților obligatorii fără drept de recurs separat, contrar prevederilor imperative ale art.62 alin.(2) din Codul de procedură civilă, nu pot fi admise or, verificarea legalității actelor judecătorești de dispoziție se efectuează prin intermediul căilor de atac, iar strecurarea unor erori materiale nu constituie temei ce ar atesta părtinirea judecătorului, în special a tuturor judecătorilor unei instanțe.

Mai mult ca atât, se prezumă că participanții la proces au cunoștință de

dispozițiile legale și urmează să se conformeze acestora, dar nu stipulațiilor cuprinse într-un act judecătoresc de dispoziție în acest sens, ce contravin prevederilor legale. Aceleași raționamente sunt aplicabile și argumentelor invocate de reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț precum că, la data de 21 decembrie 2015 a înaintat 3 cereri de scoatere de pe rol a cererii cu privire la validarea popririi, pe care instanța de insolabilitate le-a respins fără drept de recurs.

Nu pot fi reținute nici declarațiile reprezentantului Ministerului Sănătății, Andrei Șveț precum că, instanța a refuzat amânarea ședinței de judecată fără vreun motiv plauzibil, avînd în vedere că intenționează să depună o acțiune reconvențională în temeiul art. 173 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece art. 172 alin. (2) din aceeași lege prevede că, intentarea acțiunii reconvenționale se face conform regulilor generale de intentare a acțiunii, iar în raport cu dispozițiile art. 166 alin. (1) din aceeași lege citată supra stabilește că, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată. Deci, argumentul respectiv nu demonstrează părtinirea judecătorilor.

La fel, nu demonstrează atitudine părtinitoare circumstanțele invocate precum că, cererile de recuzare înaintate judecătorului Iulia Cimpoi au fost respinse de către magistrații Curții de Apel Chișinău, dat fiind faptul că nu s-au constatat motive care ar suscita bănuieli de părtinire a judecătorului menționat.

Pretinsa atitudine părtinitoare invocată de reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț are o conotație declarativă și neprobată or, la acest capitol nu au fost exemplificate împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv concludente ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor a cărei recuzare se solicită avînd în vedere că în spiritul CEDO orice bănuială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată.

Conform art. 52 alin.(5) din Codul de procedură civilă, în proces nu se admite înaintarea repetată a recuzării aceluiși judecător și pentru aceleași motive dacă anterior recuzarea lui a fost respinsă. De asemenea, nu se admite: recuzarea judecătorului din suspiciune în imparțialitatea lui dacă nu sînt cunoscute temeiurile de drept și de fapt pentru înaintarea recuzării; recuzarea judecătorului căruia i s-a încredințat verificarea temeiniciei recuzării declarate unui alt judecător; recuzarea judecătorilor care nu sînt implicați în examinarea pricinii.

Ținînd cont de cerințele art. 46 din Codul de procedură civilă privind componența completelor de judecată, se impune concluzia că, în majoritatea cazurilor, acestea oricum nu cuprind toți judecătorii care activează într-o instanță. Prin urmare, cererile de recuzare se pot justifica doar în privința judecătorilor din același complet, și nicidecum asupra tuturor judecătorilor din instanța respectivă.

Rațiunea legiuitorului este de a nu admite perturbarea înfăptuirii justiției de către instanța investită de lege, iar extinderea artificială a temeiurilor de recuzare asupra judecătorilor neimplicați în judecarea cauzelor civile concrete constituie un abuz de drept din partea justițiabililor, care generează atât tergiversarea procesului, cât și la prejudicierea intereselor părților adverse.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

respinge cererea înaintată de reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț cu privire la strămutarea pricinii la altă instanță egală în grad.

În conformitate cu art. 43 alin. (4), art. 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se respinge cererea depusă de reprezentantul Ministerului Sănătății, Andrei Șveț privind strămutarea la altă instanță de judecată egală în grad a pricinii civile intentată la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Magic V.S.” împotriva Ministerului Sănătății cu privire la validarea popririi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan